

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LEUKE MIRANDOLINA

Vrij naar “La locandiera” van Carlo Goldoni

door

Willem Laroy

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2003
Nr.1513

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *Leuke Mirandolina* op te voeren moet de naam van auteur *Willem Laroy* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens/Willem Laroy
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

LEUKE MIRANDOLINA
=====

PERSONAGES

MIRANDOLINA, een jonge herbergierster

MARKIES VAN FORLIPOPOLIPI

GRAAF VAN ALBAFIORITA

BARON VAN RIPATFRATTA

ORTENSIA, een toneelspeelster

DEJARNIRA, een toneelspeelster

FABRIZIO, een bediende in de herberg van Mirandolina

PIRRO, de bediende van de baron

DECOR

Firenze, anno 1753.

Een herberg, binnen of buiten, naar keuze.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Tafereel

(De graaf en de markies komen op in opgewonden gesprek.)

MARKIES : Denk jij nou werkelijk dat er tussen jou en mij niet meer verschil bestaat dan tussen een raaf en een pauw ?

GRAAF : Jouw centen zijn niet meer waard dan mijn duiten.

MARKIES : Ik ben... ik ben de markies van FORLIPOPOLIPI.

GRAAF : Goed, dat ben je dan. Maar ik ben de graaf van ALBAFIORITA.

MARKIES : Ah, tata... Albafioritata... Ja, ja, die titel heb jij gekocht.

GRAAF : Dat klopt, markiesje. Mijn graafschap kocht ik, toen jij, Lipi, jouw markiezaat vérkocht. Dat scheelt me toch wat, of niet ?

MARKIES : Gekochte titels, wat zijn dat ? Ik weet wie ik ben, en ik word daarom ook gerespekteerd.

GRAAF : Naar ik uit je toon kan opmaken, zou jij 't zo wel willen, maar...

MARKIES : Ik logeer hier... en zo maar niet. Ik logeer hier, omdat ik... en iedereen mag het weten, omdat ik verliefd ben op de herbergierster. En ik wil dat iedereen de vrouw waardeert, die tracht in mijn gunst te komen.

GRAAF : Ach zo, mijn waarde Forlipopolipipi, jij bent verliefd, wel, wel, maar jij bent dat niet alleen. Mijn hart klopt ook, maar zoals dat enkel in Albafiorita kan kloppen. Kun jij mij dat verbieden ?

MARKIES : Jij komt geen voetje verder.

GRAAF : On verra !

MARKIES : Ik weet...

GRAAF : Jij meent te weten...

MARKIES : Ik weet wie ik ben !

GRAAF : Forlipopolipipi, PIPI !

MARKIES : (terzijde) Zijkerd. Ik ben, enfin, Mirandolina heeft behoefte aan mijn protektie.

GRAAF : Protektie, wat een woord. Protektionisme, protektionist ! Ik zie je met je schrale vleugels reeds op haar nestje zitten. Centen wil ze, geen eieren.

MARKIES : Centen ? 't Is me wat. Wat betekent geld ?

GRAAF : Ik boemel één zecchino per dag op. (zecchino = gouden duikaat van Venetië, meervoud : -no's of -ni) Ik overlaad haar met ge-

schenken. Ik ben boordevol attentie.

MARKIES : Ik hang mijn daden niet aan 't klokzeel, want wat ik doe, gaat niemand aan.

GRAAF : Maar iedereen weet het toch. De bedienden houden hun wafel niet.

MARKIES : Bedienden, wat een ras. Fabrizio bevalt me niks. Mirandolina draait teveel rond hem.

GRAAF : Wel, mijn beste lipipi, zij zal wel met hem trouwen. 'k Geef haar geen ongelijk. Verleden jaar is haar vader gestorven en nu staat zij alleen voor zo'n zaak... en dan als vrouw ! Maar als ze met mij trouwt, geef ik haar een bruidschat van 2.000 zecchini.

MARKIES : Nou, mijn beste Ritata, wat mij betreft, ik weet wat mij te doen staat, en ik laat niet in mijn kaarten kijken. Ik wéét wie ik bén !

GRAAF : (terzijde) Pisblaas.

MARKIES : (roepend) Hei daar, hei !

GRAAF : (voor zich) Blaaskaak, huilebalk !

Tweede Tafereel

(Fabrizio, graaf, markies)

FABRIZIO : Signor !

GRAAF : En met onze herbergierster, tout vas bien, oui ?

FABRIZIO : Zij stelt het wel, illustrissime signor.

MARKIES : Is zij al wakker ?

FABRIZIO : Zij zingt reeds als een merel, illustrissime signor !

MARKIES : Imbecile, wat betekent dat... illustrissime ?

FABRIZIO : Dat is de titel die ik ook aan meneer de graaf heb gegeven.

MARKIES : Wij lijken anders niet veel op mekaar.

FABRIZIO : (voor zich, gebaar van duiten tellen) Dat merk ik aan de rekening, signor.

MARKIES : Zeg aan je meesteres, de lieve Mirandolina, dat ik haar hier wens te spreken.

FABRIZIO : Zeker wel, excellentie !

GRAAF : (tot Fabrizio) Ken je het verschil tussen mij en de markies van Forlipopolipipi ?

MARKIES : Van Forlipopolipi, punt !

GRAAF : Nee ? Hier, mijn trouwe Fabrizio, twee zicchini. Zo maar,

voor je mooie ogen en die van je meesteres.

MARKIES : (terzijde) Val dood !

GRAAF : En, beste markies...

FABRIZIO : (tot graaf) Dank u, illustrissime. (tot markies) Excellentie ?

MARKIES : Ben je gek ? Ik strooi geen parels voor de ???

GRAAF : (onderbrekend) Hum, hum...

MARKIES : (tot Fabrizio) Donder op !

FABRIZIO : (tot graaf) Illustrissime signor. (tot markies) Excellentie. (voor zich) Jood, duitenkliever. (het geld aaiend) Dit is duidelijke taal. (af)

DERDE TAFEREEL

(Graaf, markies)

MARKIES : Jij denkt met geld alles te kunnen kopen. Mijn rang en stand is meer waard dat je hele bezit. Gooi je duiten maar te grabbel. Mirandolina zal jou daarom niet meer aanbidden.

GRAAF : Vrijgevigheid wordt altijd gewaardeerd.

MARKIES : Daar weet ik niets van.

GRAAF : 't Kan moeilijk zonder poen.

VIERDE TAFEREEL

(graaf, markies, baron)

BARON : Wat scheelt er heren, zijn de meningen verdeeld ?

GRAAF : Wij discussiëren over een onderwerp van hoge distinktie.

MARKIES : Noblesse oblige... Daar gaat het over.

GRAAF : Ik voel mij zeer verplicht. En ik negotieer ook met een titel. Maar om te leven lijkt de goede God in Frankrijk, heb je wel een fortuintje nodig.

BARON : Hoe kom je nu tot zo'n gesprek ?

GRAAF : Door een stomme, belachelijke reden.

MARKIES : De graaf spot met alles.

GRAAF : Meneer de markies van Forlipopolipipi...

MARKIES : Pi, punt !

GRAAF : Meneer de markies van Forlipo... enzovoort, pretendeert dat hij verliefd is op onze zoete herbergierster, Mirandolina. En met zijn oude titel en zijn knoken navenant, wil hij haar strikken. Nou, wat mij betreft, ik denk dat een kleine attentie elk hart ontdooit.

MARKIES : Als jij eens wist, heer baron, hoe ik haar bescherm.

GRAAF : Met je oude vlerken, zeker ? Maar ik ben royaal en gul...

MARKIES : (terzijde) Ja, met je gulp !

BARON : Maar, mijne heren, wat hoor ik ? Maakt een vrouw u dol en driest ? Het is een drol, die door een vrouw zijn hoofd verliest.

MARKIES : Mirandolina is een engel.

GRAAF : (terzijde) Straks hangt zij aan mijn stengel. (tot de baron) Zij is een zuivere bloem.

BARON : Maar heren, wat bezielt u... Hoe zou zij anders zijn dan alle vrouwen ?

MARKIES : Zij is charmant, gracieus...

GRAAF : Zij is koket, innemend, vrolijk en vooral zeer deugdzaam.

MARKIES : (terzijde) Deugd zal ik eraan beleven.

BARON : Dat begrijp ik niet. Ik logeer hier reeds drie dagen en ik heb haar niet eens opgemerkt.

GRAAF : Laat je oog maar op haar vallen, en 't zal je niet verdrieten.

MARKIES : (terzijde) Jij valt er liever helemaal op, pocher.

BARON : Zij is lijk al de anderen.

MARKIES : Nee, nee, toch niet. Zij is veel beter, zij is... zij is... hoe zou ik dat zeggen. Ik heb nog nooit een vrouw ontmoet als zij. Attentie en distinktie paart zij in één oogopslag.

GRAAF : Daarover ben ik het met jou eens, markies. Ik ken de vrouwtjes. Ik ken hun gaven en hun zwakke kanten. Maar Mirandolina... Met gestadige drang heb ik haar het hof gemaakt. Ik heb haar met schatten overladen. Maar een kusje kreeg ik niet.

MARKIES : (terzijde) Maar goed ook, jij vieze snoeper.

BARON : List en sluwheid, niets dan adderkronkelingen zijn het. Mijne heren, jullie zijn in de val gelopen. Maar mij vangt ze niet. Vrouwen, bah !

GRAAF : Ben jij nog nooit verliefd geweest ?

BARON : Verliefd ? Ik ? Ben je gek. Nog nooit. En ik zal het ook nooit worden. Aan vrouwen denk ik niet.

MARKIES : Maar jij bent enige zoon en erfgenaam. Weet jij niet dat jij op die manier geen nageslacht verwerft ?

BARON : Dat weet ik maar al te goed. Maar als ik geen kinderen kan krijgen zonder vrouw, dan hoeft het voor mij niet.

GRAAF : En je fortuin, wat doe je daar dan mee ?

BARON : Ik geniet ervan met mijn vrienden.

MARKIES : Bravo, bravo, meneer de baron. Laten wij ervan profiteren.

GRAAF : En geen enkel vrouwtje peutert wat los van jou ?

BARON : Geen een, dat zweer ik.

GRAAF : Ah, kijk, daar komt Mirandolina. Is zij niet verrukkelijk ?

BARON : Loop heen. Een jachthond zegt me meer.

VIJFDE TAFEREEL

(Graaf, markies, baron, Mirandolina)

MIRANDOLINA : Uw nederige dienaars, mijne heren. Wie heeft mij laten roepen ?

BARON : (terzijde) Ik zeker niet, ik val nog liever dood.

MARKIES : Ik wil je spreken, lieve Mirandolina. Maar hier niet.

GRAAF : (terzijde) Maar hier niet... souteneur !

MIRANDOLINA : Waar dan wel, excellentie ?

MARKIES : Graag op mijn kamer.

MIRANDOLINA : Op uw kamer ? Als u iets nodig heeft, zal de bediende u wel helpen.

MARKIES : (tot de baron) Nou, wat denk je van die reserve, is dat niet schattig ?

BARON : Komedie, heer markies, komedie. (terzijde) Impertinent !

GRAAF : Lieve Mirandolina, misschien wil de markies je wel op zijn kamer om...

MARKIES : Om je iets te laten zien.

GRAAF : Ja, dat zal wel. En ik kan me voorstellen wat. Maar ik zal je hier iets laten zien, daarvoor moet je niet op mijn kamer komen. De hele wereld mag zien wat ik hier heb. Kijk, Mirandolina, lieve schat, wat denk je van deze oorbellen ?

MIRANDOLINA : O, wat prachtig !

GRAAF : Dit zijn diamanten.

MIRANDOLINA : Dat zie ik, daar ken ik wel iets van.

GRAAF : Ik geef ze jou met heel mijn hart en heel mijn ziel.

MARKIES : En met zijn ...

BARON : Hm, hm, fatsoenlijk ! (terzijde) Hij kan ze net zo goed in 't water gooien.

MIRANDOLINA : Waarom krijg ik dit ?

MARKIES : (terzijde) 't Is nogal iets, goedkope spulletjes.

GRAAF : Kijk eens, hoe knap deze diamanten werden ingezet. Ik bid je, neem ze aan, gewoon als souvenir.

BARON : 't Is al te gek.

MIRANDOLINA : Nee, echt waar, meneer de graaf, dit mag ik niet aannemen.

GRAAF : En waarom niet ? Als je weigert, bloedt mijn hart.

MIRANDOLINA : O, maar zo is het niet bedoeld. Ik wil niemand doen lijden.

GRAAF : Neem ze dan, ik schenk ze je met heel...

MARKIES : Mijn hart en heel mijn ziel en heel mijn...

BARON : Ehum, ehum !

MIRANDOLINA : Ik neem ze aan om het mijn gasten naar hun zin te maken.

BARON : (terzijde) Dat is jandorie handig. Wat een serpent !

GRAAF : (tot baron) Wat denk je van deze helderheid van geest ?

BARON : Ze heeft je niet eens bedankt.

MIRANDOLINA : Tot nader order, excellenties, trek ik mij nu graag terug.

BARON : Madame, de lakens op mijn bed zijn niet zo bijzonder. Als je geen betere hebt, zie ik mij verplicht elders een onderkomen te zoeken.

MIRANDOLINA : Ik heb er betere, meneer de baron, en ik zal het bed opnieuw laten opmaken. Maar had u dit niet vriendelijker kunnen vragen ?

BARON : Ik betaal ervoor en hoef niet te smeken.

GRAAF : (tot Mirandolina) Luister niet naar zijn zure oprispingen. Hij is gewoon een vrouwenhater.

MIRANDOLINA : Is dat zo, meneer de baron ? Wat hebben wij, arme vrouwtjes, u misdään ?

BARON : (boos) Arme vrouwtjes... arme vrouwtjes... Zo kan 't volstaan. Ik duld geen familiariteiten. Geef mij andere lakens, ik laat ze door mijn knecht afhålen. Mes hommages, messieurs. (af)

ZESDE TAFEREEL

(Markies, graaf, Mirandolina)

MIRANDOLINA : Wat een bruut, wat een ongelikte beer.

GRAAF : Mijn zoete Mirandolina, niet iedereen kent je verdiensten en waardeert jouw beminnelijkheid.

MIRANDOLINA : Als hij zo doorgaat, ontzeg ik hem zijn kamer.

MARKIES : Bravo, bravo, een goed idee. En als hij niet opkraamt, kun je op mijn diensten rekenen

GRAAF : En het financieel verlies neem ik op mij. (stil tot Mirandolina) Stuur die kwast van een markies ook maar door, ik zal de schade wel vergoeden.

MIRANDOLINA : Dank u, dank u, mijne heren. Nu weet ik wat ik moet doen. En wat dat verlies betreft, bij mij staat nooit een kamer leeg.

ZEVENDE TAFEREEL

(Markies, graaf, Mirandolina, Fabrizio)

FABRIZIO : (tot graaf) Illustrissime signor, iemand wenst u te spreken. (tot Mirandolina) Voorzichtig met deze heren. (af)

GRAAF : Ach ja, ik weet al wie het is. Tot straks, lieve Mirandolina. Ik groet u, markies. (af)

MARKIES : (terzijde) Stik !

ACHTSTE TAFEREEL

(Markies, Mirandolina)

MIRANDOLINA : (bekijkt de oorbellen) Meneer de graaf is werkelijk zeer attent.

MARKIES : Och, ik weet niet. Dit soort volk doet graag gewichtig, en barst van ijdelheid. Hij denkt dat vrouwen om te kopen zijn.

MIRANDOLINA : Nou, een geschenkje doet altijd plezier.

MARKIES : Ik zou het een belediging vinden als ik er maar één moment aan dacht jou een geschenkje op te dringen.

MIRANDOLINA : Dat klopt. Op die manier heeft u mij nog nooit beledigd.

MARKIES : En ik denk er ook niet aan dit te doen.

MIRANDOLINA : Daar twijfel ik niet aan.

MARKIES : Maar als ik jou op een of andere manier van dienst kan zijn, reken maar, ik ben present.

MIRANDOLINA : En wat zou die andere manier dan zijn ?

MARKIES : Ach, dat is niet zo eenvoudig. Ik mag mijn rang en stand nooit vergeten. Maar, luister, zoete Mirandolina, ik moet je iets bekennen. Soms verafschuw ik mijn hoge afkomst... Soms, soms zou ik gewoon de graaf willen zijn.

MIRANDOLINA : Om zijn fortuin ?

MARKIES : Zijn fortuin ? Ach nee. Als ik nu de markies van Forli-popolipi niet was, maar zo'n graafje van niemendal zoals hij, dan zou ik...

MIRANDOLINA : Wat zou u dan doen, excellentie ?

MARKIES : Dan zou ik, zou ik, dan zou ik jou ten huwelijk vragen.
(vlug af)

MIRANDOLINA : Haha, markies Platzak wil met me trouwen. Wel bedankt, excellentie, ik weet wel beter. Daar zit ik precies niet op te wachten. En wat die ongelikte beer betreft, daar reken ik wel mee af. Dat zullen we wel zien !

NEGENDE TAFEREEL

(Mirandolina, Fabrizio)

FABRIZIO : Oh, meesteres !

MIRANDOLINA : Wat scheelt er, Fabrizio ?

FABRIZIO : De baron van Ripifrata is niet tevreden over zijn lakens. Hij wil er andere.

MIRANDOLINA : Dat weet ik, en ik zal zèlf voor andere zorgen.

FABRIZIO : Jij ?

MIRANDOLINA : Ja, ik. Mag dat niet ?

FABRIZIO : Die vreemde seigneur ligt je precies nauw aan het hart.

MIRANDOLINA : Al mijn gasten zijn mijn vrienden. Trouwens, dat gaat jou geen barst aan.

FABRIZIO : (voor zich) Ach, ik kom geen stap vooruit.

MIRANDOLINA : (voor zich) De arme sukkel, hij dient me al zo lang. Ik moet hem een beetje hoop geven.

FABRIZIO : Doe ik mijn werk niet goed ?

MIRANDOLINA : Soms ben je onbeschoft tegen mijn gasten.

FABRIZIO : En jij te flemerig en onnatuurlijk lief.

MIRANDOLINA : Ik weet wàt ik doe en waarom. Jouw kritiek heb ik niet nodig.

FABRIZIO : Goed, goed, madame. Dan heb jij mijn hulp ook niet meer nodig.

MIRANDOLINA : Ai, Fabrizio, ben je boos ?

FABRIZIO : Weet je dan niet meer wat je vader zei op zijn sterfbed ?

MIRANDOLINA : Zeker wel, en als de tijd van trouwen is gekomen, zal ik eraan denken.

FABRIZIO : Dat moet ik dan nog zien. Maar toch hangt jouw koketteren met de gasten mij soms de keel uit.

MIRANDOLINA : Ben jij jaloers, Fabrizio ? Weet jij dan niet dat een lief woord een mager kippetje op een bord veel vetter maakt, en dat een lonkje en een lachje zure wijn heel zoet kan maken ? Ai, jij kent mij nog niet... Wacht je tijd af, jongen. (af)

FABRIZIO : Snap daar wat van ! Soms mag ze me en soms snauwt ze me af. Zoveel raadsels zijn er als er vrouwen zijn. Enfin, de tijd geeft raad. De gasten komen en gaan. Ik blijf en speel dus de langste rol. (Baron op)

BARON : Fabrizio, breng mij mijn chocolade.

FABRIZIO : Graag tot uw dienst, illustrissime. (af)
(Markies op)

TIENDE TAFEREEL

(Baron, markies)

MARKIES : Stoort je mijn gezelschap, waarde heer en vriend ?

BARON : Je doet me alle eer aan, waarde heer.

MARKIES : Met jou kan ik open en vrij praten. Die parvenu van een graaf is onze hoogstaande conversatie niet waardig. Hij is te dom, te gewoon, te, te...

BARON : Te rijk, wil je zeggen.

MARKIES : Je weet wie ik ben, mijn waarde baron, maar ik kan die vent niet luchten.

BARON : Mag je hem niet, omdat hij je rivaal is ? Ik begrijp je niet. Hoe kan een man van adel, een verstandig man, achter een herbergierster aanzitten ?

MARKIES : Mijn beste baron, zij heeft mij betoverd. Zij fascineert mij. Zij is zo, zo onbeschrijfelijk, zo goddelijk.

BARON : Lijk Beatrice van Dante ? Dwaasheid, waarde heer. Hoe komt het dan dat vrouwen mij niet beroeren ? Als jij je op afstand houdt, zoals het hoort, dan overkomt je zoiets niet.

MARKIES : En dat is niet eens mijn enige zorg. Mijn pachter heeft zijn woord niet gehouden.

ELFDE TAFEREEL

(Baron, markies, Pirro) (Pirro op met een kop chocolade)

BARON : Haal nog een kop, Pirro.

PIRRO : De chocolade is op, illustrissime. (af)

BARON : (tot de markies) Mag ik u deze kop aanbieden, waarde markies ?

MARKIES : (neemt de kop, drinkt en zegt) Zoals ik al zei, heeft mijn pachter... (drinkt)

BARON : Adieu, bon chocolat !

MARKIES : ... mij beloofd mij 20 zecchini te sturen...

BARON : Monsieur le baron, faites attention !

MARKIES : ... en hij...

BARON : ... heeft ze niet gestuurd.

MARKIES : Pardon !

BARON : Hij heeft ze niet gestuurd.

MARKIES : Hoe weet je dat ?

BARON : Nou , markies, weten... Over een paar dagen ontvang je die wel.

MARKIES : Over een paar dagen, dit wil zeggen... ik ben tegenover iemand zeer verplicht en een paar dagen kan ik niet wachten. Jij bent een edelman en je weet wat een gegeven woord betekent.

BARON : Het spijt me dat je zo in verlegenheid bent. (voor zich) Hoe komt ik hier goedkoop van af en zonder eerverlies ?

MARKIES : Kan jij mij niet even aan dit kleine sommetje helpen ?

BARON : (voor zich) Kleine sommetje, kleine sommetje... (tot de markies) Wel, mijn beste markies, hoe graag ik je ook uit de nood zou willen helpen, en hoe graag ik... maar weet je, ik zit zelf wat krap.

MARKIES : Jandorie, 't is niet waar. Zit jij ook zonder duiten ?

BARON : Mijn heel fortuin heb ik hier bij de hand. Amper twee zecchini.

MARKIES : Deze is van goud.

BARON : Ja, de laatste.

MARKIES : Wil je me die lenen ?

BARON : En ik dan ?

MARKIES : Denk je dat ik... Je krijgt die terug hoor.

BARON : Graag tot je dienst. (Hij geeft hem het muntstuk)

MARKIES : Ik ben je zeer verplicht, waarde baron. Nu moet ik even gauw die zaak afhandelen. Ik zie je bij het diner. Tot kijk, waarde vriend. (af)

BARON : Die onnozele hals. Hij vraagt 20 zecchini en is al tevreden

met één goudstuk. Ik ben er goedkoop uitgeraakt. En betaalt hij mij niet terug, hij zal mij niet meer lastig vallen. Nou heeft die schelm ook nog mijn chocolade opgedronken. Onbeschaamde rekel. (Hij imiteert de markies) Jij bent een edelman, en je weet wat een gegeven woord betekent. Aftrochelaar !

TWAALFDE TAFEREEL

(Baron, Mirandolina) (Mirandolina op met lakens)

MIRANDOLINA : Permitteert u mij, illustrissime ?

BARON : (nors) Wat is er ?

MIRANDOLINA : Ik heb andere lakens gehaald.

BARON : Goed, leg ze daar maar.

MIRANDOLINA : Zint het de baron om de kwaliteit te beoordelen ?

BARON : Laat es kijken.

MIRANDOLINA : Ze zijn van het fijnste linnen.

BARON : Het fijnste heb ik niet gevraagd. Beter was genoeg.

MIRANDOLINA : Deze lakens bewaar ik voor personen van uw stand. Die weten ze naar waarde te schatten. En om u de waarheid te zeggen, ik geef ze u, omdat u, u bent.

BARON : (terzijde) Omdat u, u bent. Die complimentjes kennen we.

MIRANDOLINA : Voor een edelman van uw rang is mij niets te veel.

BARON : (voor zich) Zij flatteert !

MIRANDOLINA : (voor zich) Hij is onuitstaanbaar !

BARON : Geef die lakens maar aan mijn knecht. Je hoeft jezelf daarvoor niet uit te sloven.

MIRANDOLINA : O, maar ik ben zeer graag tot uw dienst.

BARON : Goed, goed. Ik dank je. Ik heb verder niets nodig. (voor zich) Ai, ze wil me strikken. Zij probeert zelf aan mijn baard te smeren. O, femmes, femmes !

MIRANDOLINA : Ik zal ze naar uw kamer brengen.

BARON : (droog) Zoals je wil.

MIRANDOLINA : (voor zich) Taaie duivel !

BARON : (voor zich) Zo rap laat ik mij niet inblikken.

MIRANDOLINA : En wat wenst de baron voor het diner ?

BARON : Wat de pot schaft zint mij ook.

MIRANDOLINA : Wat eet u 't liefst, illustrissime ?

BARON : Vraag dat aan mijn knecht, madame.

MIRANDOLINA : Houdt u van een speciale ragout of sausje ?

BARON : Dank je, sloof je maar niet uit. Ik ben niet zoals de graaf en de markies. Bij mij boek je geen sukses.

MIRANDOLINA : O, meneer de baron is zeer scherpzinnig. Wat denkt u van zo'n edellieden ? Ze draaien rond mijn rokken en vleien mij met flauwe complimentjes. Ik doe maar alsof ik luister en het mij allemaal bevalt.

BARON : Bravo, madame. Jouw oprechtheid bevalt me zeer.

MIRANDOLINA : O, verder heb ik geen kwaliteiten.

BARON : Maar je speelt toch aardig mee, als ze je het hof maken.

MIRANDOLINA : Ik hun spelletje meespelen ? Here nee ! Vraag hen maar gerust of ze van mij een kusje kregen. Ik zal hen natuurlijk niet afstoten, want mijn zaak gaat voor en daar hoort wat hoofsheid bij. Al ben ik niet zo mooi en helemaal niet rijk, aanbidders heb ik nooit te kort gehad. Maar trouwen wil ik niet. J'adore ma liberté !

BARON : Mes compliments, madame ! De vrijheid is het hoogste goed, het is een schat.

MIRANDOLINA : Die gauw verloren gaat.

BARON : (terzijde) Bij het eerste onraad kies ik het hazenpad.

MIRANDOLINA : Is uwe excellentie niet getrouwd ?

BARON : Ik, ik denk er niet aan. Ik wil geen vrouw.

MIRANDOLINA : Zo houden, meneer de baron. Niet toegeven aan de vrouwtjes.

BARON : Jij bent de eerste die zo praat.

MIRANDOLINA : O, dat komt door mijn beroep. Als herbergierster hoor je en zie je een hele boel.

BARON : (voor zich) Wonder wezen !

MIRANDOLINA : (zij wil weg) Met uw permissie, excellentie ?

BARON : Moet je weg ?

MIRANDOLINA : Ik wil u niet lastig vallen.

BARON : Dat doe je zeker niet. Integendeel, je amuzeert me.

MIRANDOLINA : Kijk, zo gaat het altijd. Ik praat wat met mijn gasten, ik lach, ik bent attent en...

BARON : Ze worden verliefd tot over hun oren.

MIRANDOLINA : Hoe kan dat nou ? Dat heeft toch geen zin.

BARON : De zwakheid van het vlees, madame, de tragedie van het mensdom.

MIRANDOLINA : Dat is mannentaal, meneer de baron. Geef mij uw hand.